

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010030
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123010030.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX v A. B., trvale bydliskom C. XXX a D. E., nar. XX.XX.XXXX v A. B., trvale bydliskom F. XXX, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 01. februára 2024 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 06. apríla 2023, sp. zn. 1T/3/2023 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste uloženom obžalovanému D. E..

Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný D. E.

o d s u d z u j e

podľa § 212 odsek 2, § 56 odsek 1, 2, § 38 odsek 2, 4, § 37 písmeno m) a § 39 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 3.500,- € (tritisícpäťsto eur).

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený sa obžalovanému u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa z a m i e t a odvolanie prokurátora proti výroku o oslobodení obžalovaného A. B. spod obžaloby.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, zo dňa 06. apríla 2023, sp. zn. 1T/3/2023 bol obžalovaný D. E. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

„dňa 22.03.2022 v čase približne o 19:51 hod. v obci G. B. preskočil betónovo-tehlový múr o výške 205 cm do oploteného areálu H. I. B. (D. súradnice: XX.XXXXXX, XX.XXXXXX), kde následne prešiel k neuzamknutej presklenej budove tzv. spojovacieho skleníka, do ktorého sa dostal cez presklenené vstupné dvere a z priestorov tohto spojovacieho skleníka sa pokúsil odcudziť traktorovú kosačku zn. Starjet Šupa Technika, červenej farby, neznámeho výrobného čísla a malotraktor zn. Mitsubishi, typ: C., modročiernej farby, neznámeho výrobného čísla, ktoré si v predchádzajúci deň 21.03.2022 popremiestnil bližšie k dverám, pričom k samotnému privlastneniu týchto vecí napokon nedošlo, nakoľko na mieste s ním prítomná osoba A. B. ho od toho odhovril a sám by tieto veci nepremiestnil do pripraveného vozidla,

následne pri odchode z areálu z priestorov spojovacieho skleníka vzal 1 ks hasiaci prístroj, ktorý chcel vziať so sebou, avšak tento následne nechal voľne pohodený pri plote, ktorý pri odchode preskočil, čím by v prípade dokonania trestného činu spôsobil poškodenému F. B. škodu v sume 3.530,- €.

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 212 odsek 2, § 56 odsek 1, odsek 2, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona na peňažný trest 2.000,- Eur pričom pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu okresný súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody 12 mesiacov.

Zároveň rozsudkom Okresného súdu Trenčín, zo dňa 06. apríla 2023, sp. zn. 1T/3/2023, bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku sa oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pv 166/22/3309 zo dňa 09.01.2023 pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

„po predchádzajúcej dohode, dňa 22.03.2022 v čase približne o 19:51 hod. v obci G. B., preskočili betónovo-tehlový múr o výške 205 cm do oploteného areálu H. I. B. (D. J.: XX.XXXXXX, XX.XXXXXX), kde následne prešli k neuzamknutej presklenej budove tzv. spojovacieho skleníka, do ktorého sa obvinení dostali cez presklené vstupné dvere a z priestorov tohto spojovacieho skleníka sa obvinení pokúsili odcudziť traktorovú kosačku zn. Starjet Šupa Technika, červenej farby, neznámeho výrobného čísla a malotraktor zn. Mitsubishi, typ: C., modročiernej farby, neznámeho výrobného čísla, a to tým spôsobom, že tieto veci si popremiestňovali bližšie k dverám, pričom k samotnému privlastneniu týchto vecí napokon nedošlo, nakoľko boli obvinení na mieste vyrušení hliadkou polície, následne pri odchode z areálu obvinený D. E. z priestorov spojovacieho skleníka vzal 1 ks hasiaci prístroj, ktorý chcel vziať so sebou, avšak tento následne nechal voľne pohodený pri plote, ktorý obvinení pri odchode preskočili, čím by obvinení v prípade dokonania trestného činu spôsobili poškodenému F. B. škodu v sume 3.530,- €.“

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu ihneď po vyhlásení odvolanie vo vzťahu k obžalovanému B. v jeho neprospech voči výroku o oslobodení spod obžaloby a vo vzťahu k obžalovanému E. v jeho neprospech čo do výroku o treste. Prokurátor odvolanie písomne odôvodnil, kde v úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„S rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 3/2023 zo dňa 06.04.2023, nesúhlasím, a mám za to, že súd vo vzťahu k obž. B. rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Okresný súd Trenčín v predmetnom rozsudku posúdil skutkový stav výlučne v prospech obž. B., pričom v prípravnom konaní, ako aj konaní pred súdom, boli preukázané skutočnosti, ktoré podľa nášho názoru pri ich správnom právnom posúdení, dostatočne preukazujú vinu obž. B. v rozsahu, ako mu je kladená obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín.

Vina obž. B. je podľa nášho názoru nepochybne preukázaná v rozsahu podanej obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pv 166/22/3309 zo dňa 09.01.2023 pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

S obhajobnými dôvodmi obž. B. a argumentáciou súdu sa nie je možné stotožniť. Dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom nebolo preukázané, že by obžalovaní sami dobrovoľne upustili od ďalšieho páchania trestného činu. Obž. E. vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri telefonickom žiadaní o pomoc obž. B. uviedol, že potrebuje pomôcť s kosačkou a tujkami. Uvedenú skutočnosť uviedol sám a spontánne, pričom až na upozornenie na uvedenú skutočnosť došlo ku korigovaniu jeho výpovede, že sa jednalo iba o žiadosť o pomoc s tujkami. Z uvedeného je zrejmé, že obž. B. musel mať vedomosť, že sa svojím konaním bude podieľať na páchaní trestnej činnosti. Ďalej je taktiež nepochybné, že k upusteniu od ďalšieho konania mal rozhodujúci vplyv ruch v okolí areálu, čo je zrejmé z výsluchov obžalovaných na hlavnom pojednávaní, kedy mal obž. B. uviesť E., že na mieste bolo vidieť ľudí, a obžalovaní odišli až následne. Taktiež sa v uvedenom kontexte javí ako celkom nelogická obhajoba obž. B., ktorý na jednej strane išiel pomôcť obž. E. s podľa neho legálnou prepravou tujek, avšak na strane druhej mu malo byť podozrivé, že pri vstupe do areálu

nedovolenne prekonávali oplotenie, pričom je z hľadiska preukázania trestnej zodpovednosti za vyššie uvedený trestný čin nepodstatné, či mali v úmysle odcudziť traktor, kosačku alebo len samotné tujky. Súčasne zastávame názor, že súd vo vzťahu k obž. E., najmä s ohľadom na jeho trestnú minulosť, ukladal neprimerane mierny trest podľa §212 odsek 2 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona, a to peňažný trest 2.000,- €, pričom podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody 12 mesiacov. Obž. E. ma v odpise registra trestov 5 záznamov, pričom bol Okresným súdom Považská Bystrica č. OT 18/21 zo dňa 20.04.2021, právoplatným 20.04.2021 odsúdený za prečin podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 21.04.2022. Predmetnej trestnej činnosti sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a mal mu byť ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia.

Nakoľko som presvedčený, že Okresný súd v Trenčíne rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, odvolaciemu Krajskému súdu v Trenčíne

navrhujem:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 3/2023 zo dňa 06.04.2023, a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný E. prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 6.4.2023 spis.zn. 1T/3/2023 som bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.1, písm. b/, ods.2 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák. a zato som bol odsúdený na peňažný trest 2.000 eur a pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Ja obžalovaný som proti tomuto rozsudku podal odvolanie, čo do viny i trestu. Toto odvolanie som vzal späť a uznesením z 12.6.2023 Okresný súd Trenčín späťvzatie môjho odvolania vzal na vedomie.

Proti rozsudku zo dňa 6.4.2023 podal odvolanie okresný prokurátor. Okresný súd Trenčín ma vyzval, že na odvolanie prokurátora sa môžem vyjadriť.

Odvolanie prokurátora, pokiaľ sa týka mojej osoby, považujem za nedôvodné. Okresný prokurátor poukazuje na moju trestnú minulosť a trest, ktorý mi uložil, súd I. stupňa považuje za neprimerane mierny. Uvádza, že trestnej činnosti som sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a vraj mi mal byť zato uložený nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Navrhoval, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1, písm. b/ Tr. por. rozsudok Okresného súdu Trenčín zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Ja považujem rozsudok týkajúci sa mojej osoby aj vo výroku o treste za správny a zákonný. Poukazujem na všetky okolnosti prípadu. Ide o menej závažný delikt, ide o prečin krádeže v štádiu pokusu. Predmetom krádeže mali byť veci v hodnote cca 3.530 eur, teda nejde o vysokú sumu. Tým, že som vzal späť odvolanie, v podstate som priznal vinu a zmieril sa s trestom, ktorý mi uložil súd I. stupňa. Peňažný trest 2.000 eur považujem za primeraný a zákonný. Nevidím nijaký rozhodujúci argument, prečo by v mojom prípade jedine nepodmienečný trest odňatia slobody, mal byť jedinou alternatívou. Ja v tomto smere poukazujem všeobecne na súčasnú trestnú politiku vlády SR, ktorá prijíma konkrétne zmeny trestných kódexov v tom smere, že je potrebné výrazne zvýšiť podiel a úlohu tzv. alternatívnych trestov, tj. trestov iných ako je trest odňatia slobody. V našej republike je ukladaný neprimerane vysoký podiel nepodmienečných trestov odňatia slobody, čo zaťažuje republiku materiálne i personálne. Je konštatované, že výchovnú funkciu často krát lepšie plnia tresty alternatívne.

Ja nemôžem popierať svoju trestnú minulosť, ani to, že trestnej činnosti som sa dopustil v skúšobnej dobe. Z toho však nevyplýva, že jedine nepodmienečný trest odňatia slobody je trest, ktorý mi musí byť uložený a ktorý musím vykonať. Peňažný trest vo výške 2.000 eur má na mňa dostatočný výchovný účinok a podporí finančné potreby štátu. Ja som rozhodnutý prestať s akoukoľvek trestnou činnosťou. V súčasnej dobe mám obnovenú živnosť, pracujem ako murár, mám zákazky, mám príjem a žijem riadnym životom.

Za týchto okolností navrhujem, aby odvolací súd odvolanie prokurátora v časti, ktorá sa týka mojej osoby, podľa § 319 Tr.por. zamietol ako nedôvodné.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný B. prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„1./ Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. značky 1T/3/2023 zo dňa 06. apríla 2023 som bol spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín sp. značky 1 Pv 166/22/3309 zo dňa 09.01.2023 pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona oslobodený, pretože skutok nie je trestným činom.

2./ Voči predmetnému rozsudku podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín dňa 02.06.2023 odvolanie a to aj voči výroku o mojom oslobodení.

3./ K podané odvolaniu podávam prostredníctvom splnomocneného advokáta nasledovné vyjadrenie.

Napádaný rozsudok považujem za vecne správny a zákonný a súd k nemu dospel na základe starostlivo vyhodnotených dôkazov. Naopak podané odvolanie vo vzťahu k mojej osobe považujem za nedôvodné a dôvody v ňom uvedené za nesprávne. Je nepochybné a v konaní aj preukazné, že medzi mnou a obv. E. nedošlo k žiadnej dohode na páchaní trestného činu. Domnienka prokurátora o tom, že som musel mať vedomosť o tom, že sa mám podieľať na páchaní trestnej činnosti nemá oporu v žiadnom vykonanom dôkaze a je iba ničím nepotvrdenou domnienkou. Sám obv. E. vo svojej výpovedi potvrdil, že som nevedel o tom, že on ide páchať trestný čin. Práve naopak obv. E. sa na páchanie skutku pripravoval, deň vopred si vyhládok objekt, precvikol zámok a zabezpečil dodávku. Moje konania ani len nesmerovalo k pokusu spáchať trestný čin. Nijakým spôsobom som si nevytvoril úmysel a tento som ani nijako neprejavil.

4./ Okresný súd správne vyhodnotil dôkazy aj vo vzťahu k tomu, že obv. E. ma pod zámienkou legálneho naloženia vecí vylákal na miesto činu, pričom on si dol vedomý a bol stotožnený s páchaním trestného činu.

5./ Na základe uvedeného navrhujem, aby krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd napádaný rozsudok vo vzťahu k mojej osobe potvrdil ako vecne správny a dôvodný.“

Krajský súd v Trenčíne, na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní, že skutok je trestným činom, pre ktorý je obžalovaný B. stíhaný. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom podľa názoru prokurátora pri správnom hodnotení dôkazov mal okresný súd dospieť k záveru, že skutok je trestným činom a spáchal ho práve obžalovaný B.. Rovnako prokurátor namietal nesprávnosť výrokov napadnutého rozsudku o uloženom treste obžalovanému E., vytykajúc neprimeranú miernosť uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu vo vzťahu k oslobodeniu obžalovaného B. spod obžaloby, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých

okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali, že skutok je trestným činom, pre ktorý bola na obžalovaného B. podaná obžaloba.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov. Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť. Odvolací súd môže upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní, že skutok je trestným činom, pre ktorý je obžalovaný B. trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bol na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní,

že skutok je trestným činom. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

K dôvodom odvolania prokurátora ohľadne hodnotenia dôkazov krajský súd považuje za potrebné uviesť, že prokurátor v tejto svojej argumentácii uvádza, že okresný súd pri ustáľovaní skutkového stavu nemal vychádzať len z časti výpovedí obžalovaných v prospech obžalovaného B., ale mal vychádzať aj z časti výpovedí obžalovaných, ktoré si navzájom rozporovali a dožaduje sa, aby nápravu v tomto smere zabezpečil odvolací súd. Odvolací súd k takejto požiadavke prokurátora v dôvodoch jeho odvolania uvádza, že ako už bolo vyššie uvedené, takúto právomoc nemá, keďže aj v prípade, ak by v prejednávacom prípade teoreticky nebolo zo strany okresného súdu postupované pri hodnotení dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., odvolací súd by mohol upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch by sa malo konanie doplniť, alebo čím by sa mal znovu zaoberať, nesmel by však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov, teda ani udeľovať okresnému súdu príkazy, z ktorých konkrétnych dôkazov (napr. z ktorých častí výpovedí obžalovaných) by mal vyvodiť svoje skutkové závery.

Pokiaľ ide o argumentáciu prokurátora ohľadom uloženého trestu obžalovanému E., odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté výroky o uloženom treste trpia vadou podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., na ktorú vadu odvolaním nevytýkanú bol odvolací súd povinný prihliadať podľa § 317 ods. 1 v spojení s § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd u obžalovaného E. pri ukladaní trestu vzhliadol jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona. Napriek tejto skutočnosti však okresný súd pri vysporiadaní sa s pomerom prirážajúcich a poľahčujúcich okolností v odôvodnení síce uvádza aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, ale vo výrokovej časti napadnutého rozsudku použil ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona (t.j. vyrovnaný pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností).

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k právnomu záveru, podľa ktorého je u obžalovaného potrebné aplikovať § 37 písm. m) Trestného zákona, čím je daná prevaha prirážajúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami. V dôsledku prevahy prirážajúcich okolností sa obžalovanému podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona musí ukladať trest v trestnej sadzbe so zvýšenou dolnou hranicou o jednu tretinu, pričom na túto skutočnosť je súd povinný prihliadať aj v prípade ukladania peňažného trestu (t.j. od 110 590 – 331 930 Eur). Nakoľko okresný súd uložil obžalovanému peňažný trest pod spodnú upravenú výšku peňažného trestu, podľa názoru odvolacieho súdu je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

S poukazom na uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch o uloženom treste obžalovanému E.. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. je možné rozhodnúť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, pristúpil sám k rozhodnutiu o uložení trestu obžalovanému E.. Vychádzajúc zo správnych skutkových zistení okresného súdu a zo správnych úvah z nich vyvođených, tiež vychádzajúc z prevahy prirážajúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami ako aj skutočnosťou, že odvolací súd sa stotožnil s úvahami okresného súdu o uložení alternatívneho trestu t.j. peňažného trestu, odvolací súd uložil obžalovanému aj za použitia ustanovení § 39 odsek 1, ods. 2 písmeno a) Trestného zákona peňažný trest vo výške 3.500,- Eur.

Okolnosťou prípadu na použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona je podľa názoru odvolacieho súdu prípadná výška škody, ktorá hrozila, pokiaľ by obžalovaný svoje konanie dokončil. Zároveň odvolací súd pri ukladaní peňažného trestu prihliadol aj na skutočnosť, že nedošlo k dokonaniu trestného činu zo strany obžalovaného, ale len k pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, tak ako to má myslieť ustanovenie § 39 ods. 2 Trestného zákona. Odvolací súd musel rozhodnúť aj o náhradnom treste, v prípade, že by obžalovaný úmyselne zmaril jeho výkon a to vo výmere 18 mesiacov. Preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.